

XERRIM

SETMANARI BILINGUE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Províncias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
 Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »
 Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I N.º 52
 Sóller 29 de Diciembre de 1917

Correspondencia y Administración
 Luna 27.—SÓLLER
 No se devuelven los originales

Primé aniversari

(Añ nou, vida nova)

Un añ fa que sortí a llum aquest setmanari y en tant poc temps ha crescut una cosa foranida. Aquesta crescuda vol di que ha adquirit una importanci grossa que may haviam somiada. EN XERRIM es avuy, modestia aparte, un setmanari ver-taderament populá. estés per to-ta Mallorca; pero això es deu, més que a n'es nostros esforços per ferló agradable a tothóm, a n'es favó qu'es públic mos ha dispen-sat.

EN XERRIM va neixe per fé riure y, en efecte, theu ha conseguit; pero també ha fet plorá lo que llamentam vivament. ¡Cuántas riayes no s'han fetas lletgint a-quest setmanari, unas vegades comentant es nostros xistes, al-tres alabant sa nostra frescura y en molts ocasións per alló que mal d'altre riayes son; a n'aquest darré cas heu censuram porque está molt lleix y es molt poc hu-má passá plé de sas desgracis del próxim. Alguns qu'han rigut per mos des nostros escrits, llevó les ha tocat es torn de plorá y han plorat per alló de «qu'en parlá de mi no ric».

Añ nou, vida nova, diu sa

ES NADAL D'AQUEST AÑ

Es diná de molts casass

Es diná de molts altres

daje y diuen molts, pero casi sempre sotseix que venen molts d'anys nous y sa vida sol essé sa mateixa.

Noltros no; voiem cumplí sa daje. Durant aquest añ qu'ha mort hem dat disgustets; n'hem fet enfadá mes de mitja dotsena; y mos sab greu, pero de vegades no queda mes remey que dá llan-dera a n'es que no fan ses coses bé, o surten des solc. Es pegá a-doba y qui te vol bé et ferá plora. Noltros perseguim, además d'un passatemp y divertí es lectós, un fi de moralitat, posant en lle-tres de motlo y a sa vindicta pú-blica es fets immorals, ets actes

indecorosos; sa murmuració, s'escándol. Es nostro desítx es que tothóm servi es llum dret y críti-cá a n'es qui no fan ses coses bé.

Pero com aquesta malahida guerra y amb so cás que s'han posades ses subsistensis sa gent no está per bromas, mos feim ca-rrec de sa situació angustiosa qu'atruvesam y no volem afegí mes teya a n'es foc.

Per aixó, añ nou, vida nova; procurerem essé mes templats an ses criticas; direm sas veritats, aixó sí, a n'es qui so meresque, pero sobre tot, mos dedicarem a llevá es mal humó fent pegá pan-xons de riure a n'es nostros lec-

tós, ja que sa va fent molt difícil pegá panxades de rostits, ara qu'es carnicés han pujat es preu de sa carn.

A tothóm desitjam qu'aquest añ nou sia un añ de ditxa de felicitat y de prosperidats.

SA REDECCIÓ

S'endiot de Nadal

Festas passades coques menjades, diu sa daje lectó estimat. Pero per mi s'ha extravengut que he passat sas festas sense menjá coques. ¿Y perque? direu voltros. Idó molt sensillament, perque no hey havia *pempims*. Noltros es periodistas mos solem passá moltas festas amb un pam de boca badada, y aquestas n'han estades unas.

Figurauvós qu'enguañ m'ha sotseit un fet digne de que el vos conti: Era es dissete de Nadal, y jo estava assegudet a dins cameva lletjint una novela, cuant sent per dins es corral, *plu-plu-plu* surt acorrensos y me trop amb un *endiotasso* gros. Me vaitx quedá plantat contemplant alló, y per molt qu'indegás no vaitx podé sebre d'hont havia vengut. Jo, amb una xaripa d'aquestas ja poreu veure si hey vaitx quedá content. saltave, y cantave, es temps que s'endiot nos cansave de té *plu-plu-plu*.

Aixi com jo visc totsol, vaitx pensá de convidá es redectós d'EN XERRIM. y dit y fet envié recaldo a n'en Faldilla, en Fló de Llis, Donya Llessinta. y vaitx tirá un telegrama a Palma a n'en Fray-Fá y aixi com tots es que anomenats pateixen des mateix mal meu, el sen demá no faltaen.

Donya Llessinta, va sé de s'opinió de rostí s'endiot y aixi com a noltros mos venia bé de cualsevol manera, li diguem que si, y ella qui es una bona cuynera s'encarregá de rostirli.

Durant es dematí hey hagué per dins cameva molta seragata pues Donya Llessinta trobá en Faldilla y en Fray Fá qu'espipallaven s'endiot y sa mogué un escándol.

A la fi tocá hora de diná, y Donya Llessinta, mos apareyá sa taula, colcant es mitx es celebrat endiot.

Antes de menjá en Faldilla, comensá a pronunciar un elocuent discurs pero cuant era a la mitat, vengué un senyó elgient:

—Escoltin. ¿Sería aquí que despusahí trobaren un endiot.

—Si senyó—vaitx di jó pensant qu'era per durné un altre.

—Idó aquest endiot era meu hem fogí

de dins es corral y are venia per veure si el me me volan dá.

—Es mal de fé—digué en Fray Fá—Ja está cuit. Es aixó qu'hey ha n'es mitx de sa taula.

—No fá cas—exclamá es senyó—El m'en duré aixi mateix.

—No senyó—diguem tots a la una—D'aquí no el s'en durá ningú.

Amb aixó ell pegá un siulo, y s'entregá es municipal *Corona*, y sin *previo* permiso s'en dugué s'endiot, y aixi com noltros no anam de peras amb sas autoridats mos darem un punt a sa boca y callarem.

Cuant s'en hague anat, en Faldilla corria d'un vent a s'altre de sa sala y jo amb so cap baix m'ha mossegava ses ungles, es temps que donya Llessinta, se posava es sombrero y deya:

—¡Es fet es piramidal!

Podré dí aquesta vegada

que may ma passat passade

com sa d'es dia de Nadal.

PEP NOY

Economías

Don Wenceslao, és es colmo de s'economía: A dins caseva no si pert rés may. Té una criada que ja n'está fins a n'ets uys de senyó y economía.

Vatmataquí qu'es dematins per berená fá passá a sa senyora y criada una tassa de café clá com s'aigo, y mitx panet de dos.

Cuant toca aná a sa plassa, es senyó fa mils d'avertencis a sa criada, d'atlí sis reals per tot es gasto.

—Mira Barbereta: se carn no la vulgis amb osos; de fruyta d'un poca, y que no sia podrida y sia barato.

—No passi ansi, senyoret.

Cuant dinen es senyó fa es plats, y ja podeu pensá si ses raccións son primas.

S'altra dia qu'es fresc es senyó li digué:

Mira Barbereta, ves a sa Pescateria y mira a una pescadora, a quin preu venen es molls.

—Está bé senyoret.

Na Barbereta s'en aná a se Pescateria y poc temps después tornava assé a cas senyó diguentli:

—Senyó, es molls se venen a sis reals es kilo.

—Escolta Barbereta: ¿Y a n'aquí preu serían si los tornaven ses espinas?

FLÓ DE LLIS

De sa Regió

De BINASALEM

Fa una llarga temporada que sa máquina de electricitat vá sufrint una malaltia a nes pareixa crónica, la cual heu ha demostrat bastant clá y ademes un crescut número de Metjes mecánics metalúrgics que se han presentats hasta a nes colso arromangats, retirantsé sas paganyas y buidantsé sas aurbietas plenas de coneixement que tenian, demunt aquesta ciencia per veura si farían desapareixa aquest misteriós microbi.

Pero sin embargo mos trobam a sas mateixas, sense contá un gros número de sustos rebuts cuant de repente mos dava sa fósca pets uys. cosa que molesta molt a sas sogres mentres que favoreix bastant ets joves que tenen relacións d'aprop amb sas atlotas, pero es susto mes gros ha estat es qu'ha dat en Lluisset fent a sebra de casa en casa qu'en vista de que aquest mes haviam tengut es 15 o es 20 p 8 menos de llum tendriam es 21 mes de pago lo cual ha causat una gran molestia.

En camvi ni ha, qu'han aprofitat s'ocasió, perque com sabem que un mal añ no es dolent per tothóm, en coneixem un de jovenet que sortint un vespre en s'atlotota y aprofitant sa fósca que feya pes carré creguent que ningú el veyá, mentres que un en sos uys de rata pinyada va vetra que comensá per prenderli es bras y acabá per apoyarsé demunt sas parts mes carnosas d'es seu cós, cosa que deu suprimirsé cuant menos a sa via pública.

UN INSPECTÓ

De SA POBLA

Considerant de molt d'interés pes nostros lectós de Sa Pobra, copiam de *La Vanguardia Balear*, set manari palmesano, una serie de tres articles, referents a n'aquest poble, comensant per doná publicidat a nes dos primés:

Sr. D. Jerónimo Massanet.

Palma.

Mi querido amigo: En el último número de *La Vanguardia Balear* lei una nota exacta de los hechos acaecidos en esta de La Puebla, con motivo de la inteligencia que recientemente han pactado liberales y conservadores. Como poblense, te felicito y agradezco, que defiendas lo que de buena fé y desinteresadamente hemos hecho, contra los ataques y protestas que sin derecho de ninguna clase, se atreven a lanzar a la publicidad esos primates explotadores de la política rural, que quieren anular por completo, la libertad y la voluntad de sus correligionarios foráneos.

Es muy sensible, que dos elementos del partido conservador de esta (El Alcalde y el Juez Municipal), que fueron los dos primeros

en apoyar lo pactado por ambos partidos y en reconocer lo necesidad de evitar las luchas políticas, hayan diferido a última hora, haciendo causa común con el caciquismo provincial y declarándose en rebelión con la disciplina que necesaria y rigurosamente debe existir en un partido.

Permíteme que te repita una vez más, que no desmayes en la campaña de moralidad y de justicia que desde hace tiempo tienes emprendida.

Queda tuyo afmo. amigo y S. S.

q. l. m. b.

IGNACIO PLANAS.

En justa defensa.

Sr. Director de *La Vanguardia Balear*.

Distinguido amigo: Acabo de leer en el Semanario de su digna dirección, correspondiente al 30 de Noviembre último, una carta firmada por mi buen amigo D. Ignacio Planas en la cual nos reprocha (al actual Alcalde y a mí) que «hayamos diferido a última hora haciendo causa común con el caciquismo provincial, de lo pactado por ambos partidos políticos de esta localidad y que nos hayamos declarado con rebeldía con la disciplina que necesaria y rigurosamente debe existir en un partido.»

No es cierto el primer extremo, ni tampoco el segundo.

Yo he trabajado cuanto he podido y también el Sr. Alcalde para ver de suavizar asperezas y para que desaparecieran de una vez y para siempre esas luchas de campanario que tan arraigadas y de tantísimos años veníamos padeciendo.

Antes de hacerse el pacto y después de él le consta a D. Ignacio Planas, que yo he sido y soy ferviente partidario de él; no asistí yo y también el Sr. Alcalde, a la reunión célebre que tuvo lugar en el Círculo Deportivo para conmemorar la *avenencia* el día 11 de Noviembre último?

¿No se vertieron por ambos, tanto por el Sr. Alcalde, como por mí, conceptos laudatorios y entusiastas en pro de la paz que ha de redundar en bien de la prosperidad de este pueblo?

Al testimonio de todos los reunidos me remito. Que hablen los Sres. Planas, Comas, Alomar, Barceló, Crespi, Serra etc. etc.

Además ¿dónde y cuando ha podido ver D. Ignacio Planas el más pequeño acto de indisciplina en D. Juan Bennasar y en D. Rafael Torres?

Si precisamente ambos han sido y son actualmente *víctimas por su amor a la disciplina del partido*

Siento vivamente tener que contender como un amigo de la infancia y no sé si correccionario D. Ignacio Planas, pero es fuerza en mí rectificar el concepto de veleidoso e indisciplinado que se quiere atribuirme.

No es *veleidoso* el que pertenece y ha pertenecido siempre dentro de la misma comunidad política.

Y no es *indisciplinado* el que, siendo Alcalde de esta villa, consiente en ir al banquillo

de los acusados por no renegar de sus ideales políticos, y su amistad con la familia Planas.

Le B. L. M. su afmo. S. S.

RAFAEL TORRES

La setmana qui vé publicarem es tercé, si el Bonjesús heu vol.

De FORNALUTX

La senyora Pocas, qu'era una dona modelo de Fornalutx, fen *pascos* per dins es cafés principalment a un, en el cual entraven tots ets homos y después de saludá aquesta senyora, y haversé entremesclat amb élla sortian d'es caté amb so *bolsitis vacuitis*; idó aquesta senyora Pocas, ha tengut sa desgraci que la declarassen amb quiebra y ha entregat s'anima a n'en Barrufet.

Es seus fiys tenen un gran sentiment de no poré fé passa sa pesseta amb direcció a ella; per demunt es seu pare D. *Tepete Verde*.

A s'enterro, hey asistiren, es seus fiys, y tots es confreres sense candela, no fent mes que protestá cuantre es causant de sa morta de la senyora Pocas.

Enviám es nostró consol a son espós D. *Tepete verde* y fiys.

DON MANUAMA

De PORRERAS

Dissapte passat a n'aquest poble va entrega s'anima a Deu, es bondadós jove Juan Segura Segura, jermá des nostro estimat Corresponsal des mateix poble.

A tota sa seua famili, y en especial a n'es nostro Corresponsal D. Miquel Segura, els s'enviám es nostró més sentit pésame, y los desitjam se consolín de sa trista desgraci qu'han sufrida.

Vaitx lletji es número passat d'*En Tofol*, y vaitx veure un escrit a n'el cual sa nega tot lo dit per jo, a n'es número 50 d'aquest setmanari, referent a sas sastressas d'es carré d'es Mulins.

En primé lloc he de dí, qu'es fals tot quant se diu a s'escrit d'*En Tofol*. (Bestant bé heu saben tots es porrerencs que les coneixen a fondo) A s'escrit meu passat es mentida que diga que va se sa majó que fé es traje, l'igual qu'una sarri de carbó, pues a s'escrit en cuestió no se feya referenci a cap de sas dues.

Referent a sa compra de sa casa, es vé que s'ompare d'ellas no ha tengut tracto en cap casa, pero ellas per darse bombo heu deyan.

En lo de sa «soca d'uyastre» va sé equívocació, pues enlloc de posá «cadaste» posaren «uyastre».

En quant a sa culpa que carregan a n'es Corresponsal, jo jur de que éll no té res

que veure amb aquest escrit, ni sap si quiera qui es s'autó.

Mes valdria que s'autó de s'escrit d'*En Tofol* hagués posat que sa *mastressa* Enlari v'aná a n'es forn des carré d'el «Organo», per coure pá, y a n'es pocs minúts d'esta allá, ja pareixia un fonógrato, diguent que sas seuas fiyas tenen sas mans d'ó, y sas mans de senyoras y que guanyan lo que volen, y llevó passá una tia seva y digué que més valdria qu'enlloc d'abalarsé tant, li pagassen un sac de papés de deu duros, que li deven y no pot cobrar. No es ó tot lo que brilla, hey ha llautó y bronso.

Y en fin per acabá dic, a s'escritó d'*En Tofol*, que tot lo dit per mí es una completa veritat, y que li juc 500 pesetas que tot aixó es vé. Si els se vol jugá ja sap que li toca fé.

Ala idó. Hasta la vista.

UN QU'HEU SAP TOT

De BUJE

(Conclusió)

Definit s'assunto resultá una fabula criticadora inventada per un Tenorio Escaldat Criticadó.

Y s'apigues qu'aquell amic qu'et feya aquella pregunta a s'article firmat p'en Juan Torres no es ningú mes que jo. Pues saben es lectós qu'ell deya qu'un fredí que s'engata pert s'honre, y que jo li damanave que si es diumenge qu'ell estave gat, si no havia perdut s'honre devia essé, perqu'enlloc d'essé un fredí devia essé un *bomo*.

Jo a tú, et consider inferió a n'ets infants que van a escola, pues aquets encare tenen present sas llistnós de Urbanidat y Moral mentres que tú heu deixas per sas bardissas.

Y per acabá te diré qu'es primé día que sapi que t'has ocupat de mí, o de s'atleta en que jo sostengui relacions, com també en cualsevol persona qu'estiga relacionada amb mí bé amb un negoci, o amb un altre cosa heu fassis tan indecent com are heu has fet jo estic dispost a sostenir un campanya cuantre tú, en defensa de sa *jaetici* y sa Moral.

Es Corresponsal de Campanet

o siga en *Toni Beleta*

Per la setmana qui vé, ha quedat en cartera, sa contesta des nostro estimat Corresponsal de Campanet Pacienti fins dissapte que vé.

D'ALARÓ

¿Qui pot essé «Un desenfeynat» que lletjesca una crítica sobre s'abús d' es joc prohibit y que per di que jugaran «si el tiempo no lo impide» s'haga de rompre

es cap sense sorti de que no hey ha altre «tiempo» mes qu'es que cau del cel.

Segurament aquest desenfeynat no se-
rà un savi, perqu'hasta sense esse ni sa-
vi ni ase-cualsevol en pocas feynas arri-
ba a veure qu'es ridicula tal ignoranci.
Si camarada desenfeynat te repetesc
qu'es ridicul o sa critica de Mestre An-
dreu, resulta un «contratiempo» bastant
gròs per ferli varia es criteri y enloc de
di «jugau no tengueu pò», heura nagut
de di «no jugueu qu'es poble no heu vol-
y que jo sòm es blanc d'ets odis perque
tothom sap es secret y me resultaria perde
en politica es poc lado que tenc».

Si te solventat es mal de cap m'avana-
rà d'esse un bon metje y quedaré dispost
per un altre vegadé acudi a n'es. teu au-
sili en semb anís apuros però si no era a-
questa contestació sa que cercaves te dic
que de desenfeynat, te veurás a n'es cas
de trobá cinc peus a un moix.

Un qu'heu sap

De ESPORLAS

A un teatro d'aquest poble vaitx veu-
re un pas qu'hem deixa ensensat.

Nada menos qu'en *Barrió* roagave s'a-
nell que diya a una mà que tenia a de-
vora sa gaite una cohidora.

Barrió, hombre, hombre, y com es-
am? Si tens tanta fam no saps aná a com-
prá un panet des dobbés qu'ets costa s'
entrada des cine?

Já heu digué un Sant, Que sa natura-
lesa mos dona etsemples, de qu'encara
hey ha homós inferiós a n'ets animals.

UN ESPECTADÓ

XERRIMADES

A una possessió de devora Sólle hey
están unas *deyanencas* qu'insultan sempre
seguit a un jovenet molt serio que nos
possa amb ningú.

Aquest jovenet, que com hem dit es
molt serio, resulta que s'empegayeix
molt quant l'insultan, y li cau sa care de
vergonya y una infinidat de cosas mes.

Suplicam a n'aquestas joves que siguin
mes bonas atlotas, pues si segueixen in-
sultant aquest jove, li farán caure tantas
cosas, que potsé li caigui una mà demunt
ellas, y llevó dirán *olio me ha caigudo*.

Dissapte passat s'altre, horabaixa a sa
plassa d'ets Estiradós una multitud de
donas estaven apinyadas mirant el Cel.

Jo com es natural mi vaitx acostá, de-
menant lo que passava, contestantmé
que per demunt Sólle hey havia un aereo-
plano qu'espiava lo que feyam. Unas de-
yan qu'era alemán, altres francés, altres
inglés, haguentni hasta y tot un parey
qu'havian sentit es renou.

Mir al aire y me mostraren un punt llu-
minós: y que diriheu que va sé?

Pues senyó, resultá esse s'estel *Marrái*
situat a nes S. O. de Sólle, o sigue un
poc mes amunt d'es Pujol d'en Banyá,
y ja heu val amb aquestas donas nos-
tras!

Un qu'heu sap

A sa fonda Palmesana
que té l'amo Andreu Ramón
tots es dormitoris son
amb ventilació molt sana;
y per llevarse sa gana
trobaran plats variats
amb bon esmero arreglats
servits amb gran prontitut
y amorosa servitut
y tot a preus rebejats.
Si voleu sobre ahont es.
carré de Cocheras, tres

Pareix mentida que Sólle estiga tan
civilisada y sigue tan culta.

Figuravós que cada diumenje, a dins
sas rentadores tot es dematí están plenas
d'atlots amb jocs de cartas jugant, bare-
yantse y flastomant més qu'un carreté.

Y no contents amb aixó, quant están
cansats de jugá amollan s'aigo de sas ren-
tadoras y tot alló sa nega. S'altre dia, hey
havia una dona que rentave y per passá
s'hagué de llevá sas sebatas. ¡Quina ver-
gonya!

Y es batle *muy fresco*. Y des municipal
Corona no hey ha que parlarné, desde
qu'estrená es traje nou, no hey ha qui li
vaje ni devant ni darrera.

Tota persona forense
qu'a Palma haja d'aná
molt barato pot mentjá
a sa FONDA SOLLERENSE

Plassa Juanot Colom (Des tren) n. 9

A n'en Biel Solé, d'es Cami d'es Mur-
tará.

Varem lletji es teu estellicó publicat a
demunt es «Foch y Fum» y firmat per
Un totsol, y si vols qu'et diguem sa veri-
tat quedarem ensensats contemplant a-
queix estellicó. May haviam vist un bu-
nyol, ni un caramull de mentidas y ca-
lumnias tan gros. Comensá per esse un
estellicó sense caps ni peus, y no hey ha
retxa que no hey hagui un etsercit de
mentidas.

Comensas per di que noltros voliam
soborná a un jove d'es carré de Santa Te-
resa. ¡Ahont y quant noltros voliam so-
borná un jove? Trehumós provas, digue-
mós a n'aquí, xerra y espliquet qu'es pas
es per fermós torná locos.

Llevó diu, que perque no lograrem so-
borná es jove en cuestió, pensarem ferló
ballá a demunt «En Tofol». Aixó es una
altre calumnia garrafal. Y que comensa-
rem per ferló ballá, firmantmós noltros

Tres fabricantes. Van dues y una qu'en
duc son tres. Y qu'es jove en cuestió con-
testá demunt EN XERRIM, pero «como sus
adversarios mangonean la dirección» li
canviarem s'original de cap a peus. Aixó
es sa mentida mes grossa de totas.

Llevonses abaix veim unas preguntas
que suposam les deu fé a un altre perque
no n'entenem res.

Ara vé lo darré:

Sabrás Biel Solé de sas carabasses, qu'a
n'es jove que tú t'ha pegat per defensá y,
que n'os mes qu'en Refel *Carretero* nol-
tros en tenim format un bon concepta.

Si mos diguessen a Sólle hey ha un
puesto pes jove mes bon atlot y mes bella
persona, noltros diriam qu'es p'en Rafel
Carreté, y si llevó mos tornassen di a
Sólle hey ha un puesto per s'atlot mes
dolent, mes infame y mes ruin, diriem a-
quest es p'en Biel Solé d'es camí d'es
Murtará.

Y per acabá t'conseyam Solé que no
xerris massa, ¡Deu t'aguard qu'amollem
alló d'aquellas atlotas des camí d'es Ce-
menterit! ¡Deu t'aguard de que xerrem!

AQUELLS CUATRE

Aquets dias a Sólle hey ha fet neu,
Aixó ha estat causa qu'haji aumentat
sa frescura a n'es nostros retjidós.

Noltros tots bons, gracias.

Es vespre de sas Matines verem que
desde qu'estám tan civilisats, es quant
mos sotceyeixen mes caferrias.

A dins l'Iglesí, es mencionat vespre,
molts de joves tiraven tayades de rave,
mandalinas y aglans, pes cap d'es qu'es
trobaven a dins l'Iglesí, y dobbés per qu'
ets atlots petits fessen truy.

El rectó v'aná a demená a n'es truyo-
sos, qu'ins eran qu'havian anat allá per
profaná es temple de Deu. Sa contestá va
sé que li tiraren demunt éll una tayada
de rave.

Aixó es un acta bárbaro, impropí d'es
sollerics, que volen esse tan educats e in-
teligents.

Lo qu'encore es mes gros, es que no
sols tirave trastos, d'aquets, es públic,
sino que de d'alt al Có sortiren mandali-
nas, taronjas y altres herbas.

S'hagué de persona allá dedins sa
Guardia Civil.

Y lo que també mos pica es que dada
sa carestia d'es comestibles se tudin de
tal manera.

AMOR DE MADRE

De venta en la imprenta de este periódico
precio o 60 ptas. ejemplar.

SOLLER.—Tip. de Calatayud y C.